

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

4 / 2022

Milí čtenáři a farníci,

tyto řádky píšu s vědomím, že už uplynul rok od doby, kdy jsem vás takto oslovil poprvé prostřednictvím farního časopisu Rožeň.

Jak neuvěřitelně rychle ten rok utekl! A kolik radostí a zakoušení Boží blízkosti v něm bylo. Jistě i těžkosti a zklamání, ale to k životu patří. Často jsem se v úvodníku snažil nějak reagovat na aktuální situaci doma i ve světě. Stále se něco děje a ne vždy k naší radosti. Ani dnes není situace nijak růžová. Velké zdražování, válka na Ukrajině trvá, nejistota, strach z budoucnosti atd. Přesto si nemáme, ba nesmíme zoufat. Chci vám teď napsat pár řádků pro povzbuzení.

O prázdninách jsem měl možnost prožít první farní tábor. O mnohém už jsem mluvil a o dalším se dočtete v tomto Rožni. Přesto chci dvě z těchto událostí trochu rozvést.

V pondělí 15. srpna je slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Počasí ten den bylo mírně nestabilní a v čase svatě se kolem honily bouřkové mraky. Ještě těsně před začátkem jsem se koukal na radar. Protože je to slavnost, tedy dvě čtení, Sláva na výsostech a Věřím v Boha, měla podle něj tak nějak v polovině mše začít bouřka s lijákem. Těsně před kázáním jsem se ptal, jestli to mám zkrátit, protože jsem měl připravený jeden příběh a nebyl úplně krátký. Odpověď mě překvapila. Ne, chceme příběh. Takže to bylo se vším všudy a světe div se, za námi i před námi mračna, nad námi téměř modré nebe. Panna Maria si to zkrátka pohlídala. Opět se ukázala moje malá víra a důvěra. Místo soustředění se na mši jsem spíš koukal po mracích. Podobně jako Petr, který při chůzi po vodě začal sledovat spíš vlny kolem sebe, než Krista, za kterým šel.

Druhý zážitek byl podobný. Ve čtvrtek jsme podnikli výpravu do nedalekého Křižanova, kde byl zajištěn i nocleh. I tady se začala nebezpečně přibližovat černá bouřková mračna. Do cíle chybělo asi šest kilometrů. Radar byl opět neúprosný. Za půl hodiny přijde krutá bouřka. Alespoň do obce Jívoví, říkal jsem si. Tam se snad někde schováme a pak se uvidí. V Jívoví začal foukat silný vítr a obloha zcela potemněla. Celou naši výpravu o asi šedesáti lidech jsem se pak snažil nacpat do poměrně malé autobusové zastávky. Což se sice podařilo, ale dlouho se tam vydržet nedalo. Na cestě už byla sice záchranná výprava z tábora, ale i tak to nebylo moc příjemné. Najednou přišel jeden pán z domu, který stál poblíž a zval nás k sobě. Viděl, že se tam tísníme, tak nabídl nezištně pomoc. Úplně mně tím vyrazil dech. Mohl stát nezáčastně na terase svého domu, mohl se v duchu škodolibě usmívat při pohledu na nás, ale on přišel nabídnout pomoc. Nám, úplně cizím lidem. Poděkoval jsem a odmítl, protože auta začala přijíždět a navíc to s deštěm zatím nebylo tak zlé, ale ta velkorysá nabídka mně zůstala vězet v hlavě i v srdci.

Nebojme se mraků, které nás obklopují. Mějme pohled upřený na Boha, na Ježíše. On dokáže právě v těchto bouřlivých časech být jedinou jistotou, na kterou se lze spolehnout. A na důkaz toho posílá své anděly. Můžou to být lidé z našeho okolí či úplně neznámí. Jsou tady a je jich spousta. Právě když se něco nedaří nebo jsme obklopeni zlem a nepochopením. Zakončím sloganem, který používám poměrně často. Budme Božími anděly pro ty druhé, pro sebe navzájem. Každého z nás si Bůh může použít. Je k tomu třeba víra, že on je pořád s námi, i kdyby nás obklopovala sebečernější mračna.

Požehnaný čas a vše dobré přeje otec Michal +

Život ve farnosti

16.10. Slavnost výročí posvěcení našeho kostela

sbírka bude věnována o.p.s. Ruka pro život

od 14 hodin program na Orláku

22.10. Misijní most modlitby

od 19:30 a adorace se zpěvy z Taizé od 20:00

23.10. Misijní neděle

Před kostelem bude Misijní koláč a drobné občerstvení.
(Prosíme o napečení dobrot)

30.10. končí letní čas (posun o hodinu zpět)

30.10. Pobožnost za zemřelé

od 15:00 v kostele, poté společná modlitba na hřbitově.

1.11. Slavnost Všech svatých

mše sv. v 18 hodin

2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

mše sv. v 7 a v 18 hodin

3.11. Adorační den farnosti a den společných modliteb farnosti Řečkovice a AKS Olomouc

Celodenní výstav Nejsvětější svátosti. Zahájení po mši v 8:00, zakončení v 17 hodin.

20.11. Slavnost Ježíše Krista Krále

27.11. První neděle adventní

Při každé mši sv. budou žehnány adventní věnce.

* * *

Mše svatě za nemocné

-14. října, 4. listopadu

Mše svatě za zemřelé

-29. října, 26. listopadu

Mše svatě na úmysly dárců

- 24. října, 12. listopadu

Večer chval

- v sobotu 5. 11. od 20 hodin.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 22. 10. a 19. 11., začátek vždy ve 20.00.

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13.10. a 13.11. v 17:30.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 20. 10. a 24. 11., vždy po mši svatě na faře.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 13. 10. a 10. 11., vždy po mši svatě na faře.

Společenství maminek

- 14.10., 11.11. a 9.12. v 9 hodin na faře.

Růžencová pouť okolo Ořešína

Každé 1. pondělí v měsíci ve 20.05 od konečné autobusu 70 na Ořešíně, návrat ve 21.00 zpět ke konečné.

Říjen – měsíc růžence

Modlitba růžence v pondělí, ve čtvrtek a v sobotu před mší svatou, ve středu po mši svatě desátek pro děti.

* * *

Misijní most modlitby

22. října v 19:30 zveme k vytvoření Misijního Mostu Modlitby, a to tak, že všichni zájemci se mohou doma či v kostele sejít, zapálit svíčku a pomodlit se růženec nebo jakoukoli modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě.

Podzimní farní pouť

do Nové Říše, Dačic a Kostelního Vydří se uskuteční v sobotu 8. října. Odjezd od kostela je v 7 hodin ráno, návrat cca v 19 hodin.

Noc na faře

Přespání na faře pro děti 1. stupně ZŠ bude 14. – 15. 10.

Koncert

Koncert sboru Lumír bude v našem kostele 3. listopadu v 19 hodin.

Svatomartinský průvod

13. listopadu od 17:00.

* * *

Příprava na manželství

Snoubenci, kteří hodlají uzavřít manželství během roku 2023, ať se přihlásí u o. Michala do poloviny října, aby mohli společně probrat možnosti příprav na manželství.

Naše farnost nabízí:

- přípravu na manželství v rodině (1 či více párů)
- přípravu na manželství s více páry ve farní herně
- přípravu s o. Michalem

V Brně jsou i další možnosti, - např. v CENAP (Centrum naděje a pomoci), kde je možné kurz přípravy na manželství spojit s kurzem PPR (přirozeného plánování rodičovství).

* * *

Změna

Říká se, že v prvním roce po nástupu by nový farář neměl dělat žádné změny. Tak úplně se mi to nepodařilo a řadu drobných změn či úprav jste jistě zaznamenali. Změna, o které teď píšu, je také spíše drobná. Jde o to, že jsme se rozhodli zařadit od října páteční modlitbu Korunky Božího milosrdenství před páteční mši svatou a ne po ní, jak se to ostatně již praktikuje vždy první pátek v měsíci. Tedy v půl šesté adorace a pak ve tři čtvrtě na šest modlitba Korunky před vystavenou Nejsvětější svátostí. Rád se Korunku modlím a to nejen v pátek, ale vrcholem modlitby je vždy mše svatá, eucharistie tedy díkůvzdání. Proto po tomto vrcholu by mělo spíš vše v krátké modlitbě po mši doznívat. Pak je tady také trochu kolize mezi těmi, kteří by na Korunku již rádi odešli, ale je jim trapné vyrušovat při odchodu. Ctitelé Božího milosrdenství tedy mohou přijít o čtvrt hodiny dřív a po skončení mše můžeme trávit ještě chvíli v kostele v modlitbě děkováním za dar eucharistie.

Děkuji za pochopení a věřím, že si i na tuto změnu brzy zvyknete.

O. Michal +

Dětské mše svaté

Ve školním roce jsou mše svaté ve středu večer v 18 hodin zaměřené zejména na děti mladšího školního věku. Ty se můžou aktivně zapojit do dění od úvodní rytmické písničky z Hosany nebo Koinonie, přes

dialog s otcem Michalem během promluvy, přednášení proseb, modlitbu Otče náš v kruhu kolem oltáře, až k závěrečné ukázkové písničce. Děti si také můžou prakticky a zblízka „osahat“ prostor kostela lépe, než by to bylo možné při nedělní mši svaté s větším počtem lidí v kostele. Dalším bonusem je možnost navázání dětských přátelství při společných prvních krůčcích ve víře.

S trochou nadsázky by se dalo říct, že hodiny náboženství jsou něco jako přednášky na vysoké škole, a mše svaté, společné modlitby a pobožnosti jsou jako praktická cvičení, kdy se naučené vědomosti mají přetavit do praxe života s Bohem. A v každé lidské činnosti je to stejné. Kdo jí dal kus svého života, rozumí věcem jinak, než ten, kdo se jí věnoval krátce.

Srdečně zveme děti i jejich rodiče na dětské mše svaté každou středu večer (mimo prázdniny a státní svátky). Začínáme vždycky pár minut před 18 hod společným nácvikem písniček ke mši. V letošním školním roce bude jednotícím tématem dětských mší život Pána Ježíše z pohledu jednotlivých růžencových tajemství. Děti si také během roku budou vyrábět svůj vlastní růženec.

Neváhejte a přijďte!

* * *

Festival FULL OF LIFE 2023

O festivalu Full of life (dále jen FOL) jsem slyšel poprvé až v Řečkovících. Sice si matně vzpomínám, že při některých ročnících byly plakáty na tuto akci i v brněnských Actech curiae, ale to bylo tak vše. Z Vysočiny to totiž, dle mého soudu, bylo do Brna příliš daleko. ☺

Teď jsem se měl možnost seznámit se s festivalem z pozice faráře, který tuto akci ve farnosti pořádá. Než jsem se v Řečko-

vicích trochu zorientoval, tak se mi podařilo zachytit různé názory. Od nadšení při prvním ročníku, až po různé kritické hlasy k ročníku třetímu. Část farnosti byla nadšenými propagátory, část velkými kritiky. Možná bylo dobře, že se nakonec 4. ročník FOL neuskutečnil. Vášně zatím trochu opadly a události spojené s covidem vytlačily ze zorného pole vše ostatní. Loni na podzim se sešla organizační skupina, aby se domluvila, jestli festival pořádat v roce 2022. Upřímně, byl jsem dost na vážkách. Stále bylo pro mě vše nové a začínat událostí takového rozsahu?

Nakonec se domluvilo toto. FOL ano, ale v roce 2022 ne. První, co mě zaujalo, byla skladba účinkujících v roce 2020, kterou jsme se rozhodli zachovat, což se snad podaří. Další důvod bylo to, že neznám nikde v brněnské diecézi festival podobného druhu. Jsou různé křesťanské akce, ale každá se zaměřuje na více či méně specifické publikum. FOL je tady pro všechny, respektive každý si může najít to svoje. Humor, divadlo, hudební vystoupení, duchovní slovo. Nevím, jestli lze nazvat tento podnik beze zbytku evangelizačním, ale ten potenciál tam je. Když se řekne „evangelizační“, tak je to pro mnohé totéž jako „náborový“. Ale evangelizace znamená zasévat semínka, která mnohdy nevidíme růst. Svědectví, která jsem měl možnost vyslechnout, jsou toho důkazem.

Rozhodl jsem se tedy dát FOL šanci. O to prosím i vás, kteří k tomuto podniku přistupujete spíše rezervovaně. Všem se zavděčit nedá.

Zapište si tedy už dnes do svých diářů datum **sobota 20. května 2023**. Další informace budeme postupně přinášet i tady v Rožni.

O. Michal +

Poděkování

V roce 2005, po příchodu otce Jacka Kruczka, se ujala účetnictví ve farnosti Kamila Schmidtová. Tuto nelehkou službu vykonávala dlouhých 16 let. Co si budeme povídat, nás faráře na tyto věci moc neuzije a navíc si nepamatují, že bychom někdy měli nějaké školení delší než jedno dopoledne a odpoledne. O to větší patří Kamile poděkování, protože alespoň matně tuším, co všechno musela dělat a někdy i zachraňovat. Bez takových ochotných spolupracovníků, by byla služba ve farnosti mnohem těžší a složitější. Letos už jí její další mnohé, především pracovní povinnosti další práci neumožnily. Pán Bůh zaplať za těch 16 let, i za ten půlrok, kdy jsem se ve farnosti rozkoukával a Kamila vždy ochotně pomohla, poradila, vykonala. Stále zůstává členkou ekonomické farní rady, což mě povzbuzuje, protože to takto určitě bude fungovat i nadále. Jen její náročnou práci převzala děkanská účetní paní Drápelová. Kamilo, díky za všechno a Pán Ti odplať za Tvoji trpělivost s námi kněžími.

Otec Michal +

* * *

Farní Charita informuje

Moc děkujeme všem, kteří jste od Velikonoce přispěli do pokladničky farní Charity v kostele pod kůrem. Vybralo se 3092,- Kč.

Rádi bychom vás informovaly o Milostivém létu II, které nabízí možnost ukončit exekuce na dlužích vůči státu (např. dopravní podniky, České dráhy, nemocnice, úřady, zdravotní pojišťovny, Český rozhlas, televize atd.). Můžete se obrátit na dluhové poradny Charity ČR nebo jiných organizací. Informace jsou dostupné na

<https://www.mpsv.cz/milostive-letu-ii>, případně vám poradí na dluhové lince 770 600 800.

V konkrétních situacích může být překážkou výše jistiny, kterou je třeba jednorázově splatit. V opodstatněných a důvěryhodných případech dle individuálního posouzení nabízíme možnost pomoci se získáním této částky, která musí být do 30. 11. 2022 splacena. Lze využít formu bezúročných půjček nebo mimořádného daru. Pokud jste v této obtížné situaci, prosím, neváhejte se na nás obrátit. Naše kontakty jsou na nástěnce farní Charity pod kůrem nebo na webových stránkách farnosti.

S přáním šťastného nového roku (školního) 😊

Jana Prchalová

* * *

Prosba o pomoc

Je to pár dnů, co jsem potkala sousedku. Mají jednu dcerku... a srdce matky mi sdělilo, co jejich rodinu nyní tíží.

Dcerka Anička studuje 3. ročník filozofické fakulty a po zdravotním problému v batolecím věku trpí epilepsií. Poslední asi 2 měsíce, navzdory léčbě, se epi záchvaty objevují častěji a nečekaně. Hledáme tedy někoho, kdo by Aničku mohl doprovázet jako asistent 3x týdně (i méně, dle možností) na cestách do školy (Veveří, Arne Nováka) a být s ní v kontaktu v době výuky.

Aby, pokud k „předzvěsti“ a záchvatu dojde, jí byl nablízku a vyčkal s malou pomocí, až epizoda odezní.

Jedná se o dny pondělí, středu a čtvrtek, cca od 10h do odpoledne, dle domluvy.

Při možném zájmu je zde kontakt na mne: 776 818 068 - Vlasta Mandřáková.

Setkání s maminkou Aničky jsem chápala jako známé úsloví „Nic není náhoda“. Děkuji.

V. M.

* * *

Cestou necestou do země zaslíbené

aneb jaký byl farní tábor 2022

Skoro se mi samotné nechce věřit, že letos proběhl již desátý farní tábor. Tentokrát jsme se společně s Mojžíšem a šesti izraelskými kmeny vydali do Egyptské země, přemohli mnoho nástrah, lovili divou zvěř, uvažili si něco dobrého na ohni, bojovali nejen s Amalečany, ale také s kobylkami, kolíčky na prádlo a těstem na hlavě.

Věřím, že vám děti vše detailně povyprávěly a společně jste se zasmáli u fotek z tábora. Našich dospělých se doma asi nikdo nevyptával, jak letošní tábor prožili. Rozhodla jsem se to napravit, a proto vám nyní přinášíme exkluzivní rozhovor s dvěma muži, bez kterých by farní tábor nebyl farním táborem. S nováčkem o Michalem a ostříleným táborníkem Pavlem Rejmanem.

O. Michale, jak hodnotíš svůj první tábor s naší farností?

- M: Velmi pozitivně. Přiznám se, že jsem neměl žádná velká očekávání, protože čím větší očekávání, tím větší zklamání, ale o to upřímnější byla radost, že jsme tento tábor mohli prožít společně, nikomu se nic nestalo a bylo to k naprosté spokojenosti dětí i vedoucích. Za to jsem moc rád, skoro se mi nechtělo jet domů!
V čem konkrétně se podle Tebe projevovala Boží přítomnost na táboře?

- M: Nejsilněji se projevila v pondělí na slavnost Nanebevzetí Panny Marie při mši. Radar nám říkal, že za 20 minut začne pršet, mše probíhala pod širým nebem, tak jsem plánoval, kam budeme utíkat, až se spustí déšť. Nakonec ani nehoukalo a počasí vyšlo krásně po celou dobu bohoslužby. Stejně tak jsem to vnímal po cestě do Křižanova, kdy se už blížila bouřková mračna, my jsme byli na cestě, ale déšť nás zastihl až ve vesnici. Kdybychom se zpozdlili, mohl klidně přijít v místě, kde by se nešlo schovat. Místní nám i nabízeli úkryt ve vlastních domovech, když nás viděli mačkat se v malé zastávce na návsi.

Pavle, letošní tábor byl Tvůj desátý, co Tě motivuje v dělání dalších ročníků?

- P: Já k tomu mám naprosto sobecký důvod. Mě to prostě baví! Mám hrozně rád ten táborový život, který konkrétně na farních táborech tak hezky v klidu plyne a to, že to se mnou baví dalších 70 lidí, je pro mě příjemný bonus.

A co sis užil právě na letošním táboře?

- P: Já mám nejradši chvíle, kdy mám klid a můžu jen tak bloumat po tábořišti, pozorovat děcka a bavit se s nimi o tom, jak se mají a zjišťovat, jaká je zrovna situace v táboře.

Potěšilo vás něco na táboře?

- M+P: Mile nás překvapil týmový duch, který se ve skupinkách vytvořil. Díky tomu, že skupinky trávily mnoho času pohromadě, děti si měly čas vytvořit mezi sebou silné vazby, navzájem se držely a pomáhaly si.

Co vás na pořádání tábora nejvíc naplňuje?

- P: Mě asi to, že vidím ty děcka, jak se rok od roku vyvíjí k lepšímu. To jde po těch deseti letech hezky vidět :D

- M: Mně se líbí, že je to sice farní tábor, ale jsme otevření pro všechny. Pro některé děti to byl dokonce první kontakt s něčím náboženským. Ten tábor nějakým způsobem zapadá i do toho, co by se mělo dít ve farnosti.

Moc vám oběma děkuji za rozhovor. Nakonec bych ale chtěla poděkovat úplně všem, co se podíleli na letošním farním táboře. Ať už se jedná o vedoucí či kuchyňský tým, každý dokázal svým způsobem vykouzlit všem dětem úsměv na tváři. Je krásné mít každý rok možnost vydat se společně na týden do přírody, naučit se spoustu nových věcí a vrátit se domů s mořem zážitků na celý život. Tak zase za rok na táboře!

Emma

Farní tábor (ještě jednou)

Další farní tábor je za námi. Celkově jubilejní desátý, s Michalem první. Když Michal loni na faře střídal Honzu, napadaly mě otázky, jako: Jakej ten nověj bude? Bude to táborovej typ? Bude chtít farní tábory dělat? Sedneme si natolik, že spolu budeme chtít strávit celej tejděn v jednom teepee? Dnes už můžu s potěšením napsat, že odpovědi na tyhle otázky jsou: Dobrej. Jo. Jo. Jo.

Za těch deset let jsem nasbíral spoustu zážitků a podnětů, které by asi stály za bilancování, jenže na to moc nejsem. Nasbíral jsem ale taky spoustu důvodů k poděkování, tak se budu radši věnovat jim.

Díky Honzovi za to, že u nás farní tábory rozjel, a Michalovi za to, že se rozhodl v téhle tradici pokračovat.

Díky vám všem, kdo se každoročně modlíte za bezpečný a bezproblémový průběh farního tábora, a díky Bohu za to, že vaše modlitby jsou vyslyšeny. Jasně, může být náhoda, že se nám nikdy nic opravdu vážného nestalo, ale na náhody já nevěřím.

Díky vám, rodiče, za důvěru, se kterou nám své děti svěřujete. Bez ní by žádný farní tábor nemohl být. Fascinuje mě, že nám někteří půjčujete dokonce všechny své děti najednou, a mnozí z vás dokonce opakovaně... 😊

Díky vám, vedoucí, za ochotu strávit týden prázdnin nebo zasloužené dovolené péčí o bandu „cizích“ raubířů. Díky za čas a energii, které do toho investujete, i za to, že jste v tom stále lepší.

Díky vám, táborníci, za to, jak přijímáte každou blbinu, kterou si pro vás s vedoucími nachystáme. I za to, že přestože vás všechno nebaví a všechno se vám nelíbí, jste k nám shovívaví, nedáváte nám to vyžrat a nepotkávám na tábořišti otrávené ksichtíky. Tedy snad s výjimkou jedinců určité věkové kategorie, pro které je takový výraz obličej standardní a nelze si ho brát osobně... 😊

Díky kuchařkám i čertům třetí kategorie za kulinářské kreace, které plní naše chuťové pohárky až po okraj a povyšují zážitky z tábora na vyšší level.

Díky mé hezčí polovičce za to, že si vždycky najde důvod, proč právě skončivší tábor nebyl její poslední, a další rok do toho jde se mnou zase.

A v neposlední řadě díky vám všem, kdo nás podporujete materiálně nebo finančně. U té finanční podpory bych se rád zastavil, protože je to nová věc, kterou si přinesl Michal ze své minulé farnosti, a

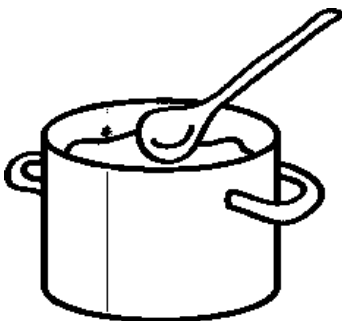
někteří jste se ptali, na co se peníze ze sbírky na farní tábor použijí.

S Honzou jsme farní tábor pojali jako nízkonákladovou záležitost, aby nikdo nemusel přemýšlet nad tím, jestli si ho z finančních důvodů může dovolit. Podstatně nám to ulehčil a dodnes ulehčuje fakt, že zapojení vedoucích je 100% dobrovolnické, což dnes mimo naši sociální bublinu není úplně standardní. Nikdy jsme netrpěli nouzí, ale na nějaké velké vyskakování to taky nebylo.

Tyhle peníze navíc nám dávají určitou volnost. Umožňují nám nakoupit lepší odměny dětem za umístění v celotáborové hře nebo bodování pořádku. Při plánování programu nejsme limitováni přemýšlením, jestli nějakou aktivitu zařadit nebo ne, protože nákup potřeb na ni by byl nad naše finanční možnosti. A můžeme se taky trochu rozšoupnout při sestavování jídelníčku.

Tábořiště, které si pronajímáme, je sice velmi dobře vybavené, některé věci tam ale chybí. Případné přebytky proto chceme využívat na nákup takových věcí. Tak například vzešel požadavek z kuchyně na nákup velkoobjemových hrnců, které usnadní vaření pro těch 60–70 lidí, kteří na farní tábor jezdí. To bude tedy naše letošní investice.

Pavel Rejman

Setkání s otcem Mariánem Kuffou

Začátkem měsíce června letošního roku jsem navštívil na Slovensku své kamarády z vojny ve městě Kežmarok a Červený Kláštor. Já jsem velkým příznivcem otce Mariána Kuffy, který působí jako římskokatolický kněz v obci Žakovce nedaleko Kežmaroku. Otec Kuffa začal na opravě rozbořené fary pracovat s bezdomovci, lidmi z polepšovny a navrátilci z vězení. Postupem času opravu fary dokončili a přistavěli nebo postavili svépomocí další objekty. Založili zde „Inštitút Krista Veľkňaza“. Zde žijí bývalí vězni, bezdomovci, alkoholici, narkomani, tělesně postižení, týrané ženy, děti z rozvrácených rodin a sirotci. V tomto Inštitútu dostali domov, práci, víru a lásku. V současné době je jich tam kolem 300. V roce 2015 udělil otcí Mariánu Kuffovi řád milosrdných bratří Cenu Celestýna Opatze za vzor v péči o nemocné a potřebné. Já jsem se chtěl s otcem Kuffou setkat a nechat si od něho podepsat jeho knížku. Věděl jsem, že to není snadné, protože otec je celodenně vytížený. Nejen, že jsem se s ním setkal, ale byla mi u něho umožněna zpestření spolu s ostatními čekajícími věřícími. Čekání trvalo sice víc jak tři hodiny, ale stálo to za to. Považuji to za malý zázrak, který mi byl umožněn. Byl jsem ohromený provozem a lidmi v tomto Inštitútu. Je tam taková zvláštní atmosféra, která se nikde jinde nevidí. Lidé se chovají úplně jinak a jsou velice zbožní. Je to můj veliký zážitek, na který nikdy nezapomenu. Pokud mi to zdraví a situace dovolí, tak bych se chtěl ještě někdy s otcem Kuffou v Žakovcích setkat. Je to sice velká vzdálenost - přes 380 km, ale ten zážitek stojí za to. Pokud by měl někdo zájem o bližší informace o otcí Mariánovi Kuffovi, dozví se na

stránkách: www.ikv.sk nebo na facebookových stránkách: *Máme rádi Otce Mariána "Mároša" Kuffu* nebo *Otec Marián Kuffa katechézy*.

Ladislav Stehlík

O jízdenkách, diářích a Celostátním setkáním mládeže

Sejdou se takhle 4 tisíce mladých, na 100 kněží a 10 biskupů. To není začátek špatného vtípu, ale srpnové celostátní setkání mládeže, kterého jsem spolu s dalšími mladými a otcem Michalem účastnil, a které bylo podnětem několika kázání. Moje první myšlenka po tom, co jsem souhlasil s napsáním tohoto článku, byla o tom, jak se využitím tématům budu vyhýbat jak nášlapným minám.

Proto tedy nebudu psát o momentech a chvílích napsaných v oficiálním programu, ale věci, které jsem se naučil a posunuly mě tak bokem. O mých zážitcích snad ještě otec Michal nekázal.

Celostátní setkání mládeže mě naučilo hned několika věcem. Ta první byla trpělivost. Vzhledem ke svým hradeckým kořenům a vášni k cestování se ze mě tak nějak stala cestovní kancelář zajišťující to, aby se banda řečkovických mládežníků a

jeden farář do Hradce vůbec dostali. Kvůli výluce na železnici byla nejrychlejší možnost jet autobusem, který jsem jako horlivý plánovač chtěl zarezervovat už měsíc předem.

Po tom, co jsem byl označen jako blázen a konečně se domohl počtu jízdенок, které mám koupit jsem zjistil, že autobus už je plný. Už si nepamatuju, zda jsem byl naštvaný, nebo měl pocit zadostiučinění („Já jsem vám to říkal!“). Takže jsme jeli linkovým autobusem zastavujícím každých 20 kilometrů a na sraz jsem přišel lehce podebraný.

Pokud jsem na sraz přišel podebraný, tak jsem po tříhodinové cestě ve zpožděném, narvaném a vydýchaném autobuse, vysvětlování toho, jak si v Hradci koupit SMS jízdenku, přičemž otázky „Jak to teda koupím“, „Kdeže teda vystupujem?“, „Jakýže číslo?!“ a „Jakejže kód?!“ zaznívaly přes sebe co sekundu, a po několika poznámkách, že ke vchodu to bylo blíž o zastávku dál, než jsme vystoupili, byl s vražedným výrazem a tepem 130 připraven se evangelizovat.

Postupem času mi ale byla dána ona trpělivost, a časté otázky na to, kudy teda půjdeme a kdy už tam budeme, jsem začal chápat. Já bych se v neznámém prostředí s malým urvaným průvodcem choval stejně, a k ostatním jsem byl příliš nevrlý. Spíš mě až dojmala důvěra, se kterou jsem se stal na akci GPSkou a svou roli jsem přijal. Z Pavlovy poznámky „S tebou se nebojím“ jsem byl vevnitř zcela naměkko.

Celá akce ale byla lehce postižena poměrně častými změnami programu, někdy pochybnou organizací a nefunkční aplikací, a já jsem na začátku pořad remcal, že věci nejdou podle plánu. Shůry mi ale došel další dar. Shovívavost a pochoopení, že celá akce stojí na dobrovolnících

a dalších zapálených mladých duších, které prostě nepodají výkon placené plánovací agentury.

A dny plné hudby, debat, tance, zpěvu, smíchu, pomoci a chvil strávený s dalšími 3999 mladými mi daly třetí dar schopnosti užívat si přítomnost. Ty právě probíhající minuty bez diářů, jízdních řádů a představy, co bude za 10 minut. Ten pocit je neskutečně osvobozující a nabíjející, takže jsem zpátky i přes fyzickou únavu jel odpočatý a uvolněný.

Takže si dovolím říct, že mě setkání opravdu posunulo. Tam jsem jel jako cholerický plánovač s diářem a cestou naplánovanou na minuty, a zpět jsem jel stále jako choleric, ale více smířený s realitou, připravený na nečekané události a připravený užít si každý moment v přítomnosti. A to je mnohem víc, než funkční aplikace, na minutu naplánovaný program a organizovaná kázání.

Honza D.

Pytel peněz na zdi

Kamarádka mi líčila svůj nedávný rozhovor s přítelkyní: „Proč vy křesťané jste tak fascinováni křížem? Máte ho všude, věšíte si ho na zeď, nosíte na krku, to je snad až zvrácenost, takhle pořád jenom mluvit o utrpení!“ Hned v hlavě vynořil text svatého Pavla: „Židé si totiž přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost.“ (1 Kor 1,23) My správní katolíci to máme trochu jinak, my už jsme na kříž zvyklí, dokonce tak, že pohled na něj s námi často nic nedělá. Aha, kříž. To už znám. No a co.

Nedávno v Katolickém týdeníku, v rubrice Bůh v mém životě, jedna paní psala o tom, co jí k tomu poradil jeden moudrý kněz: „Zkuste si na tom kříži představit

vlastního syna.“ To je úhel pohledu, který má sílu proniknout do srdce. Můj syn by měl takhle trpět? Proč? Kvůli komu?

Svatý Pavel ve známé velepisni lásky říká: „...i kdybych pro druhého do ohně skočil, ale lásku při tom neměl, nic mi to neprospěje.“ Zkuste si na to vzpomenout, až se při vaření spálíte, jestli byste dobrovolně kvůli někomu jinému skočili do ohně? Normální reakce je totiž přesně opačná, ucuknout co nejdřív, a ne skákat do ohně. A ještě Pavel říká, že bez lásky ani tohle nemá cenu. Proč tedy kříž? Utrpení přece nikdo dobrovolně nevyhledává. Ani Ježíš v Getsemanské zahradě nebyl nedočkavý, kdy už to přijde. Potil se krví a v úzkosti se modlil: „Otče, je-li to možné, odejmi ode mne tento kalich.“ A přece potom šel a nechal se zajmout, tupit, mučit a nakonec ukřižovat. Takže proč?

Svatý Jan k tomu říká: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.“

Kdysi jste si na tržišti kromě obilí, ošatky nebo třeba džbánů oleje mohli koupit za pytel peněz třeba otroka. Pokud byste mu potom dali svobodu, byl by si dobře vědomý toho, kolik za něj bylo zapláceno. A dost možná by si obrázek takového pytle zlaťáků dal někam na oči, aby si neustále připomínal, kolik stála jeho svoboda.

Ale za naše osvobození z moci zla a otročení hříchu (vzpomeňte si jenom na všechny patologické závislosti) by všechno zlato světa nestačilo. Tohle bylo potřeba zaplatit v jiné měně. Neboť Bůh tak miloval svět.

-maš-

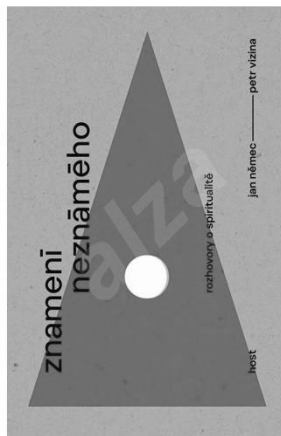
Z farní knihovny

Znamení neznámého

Kniha rozhovorů o cestě k poznání, že svět tu není jen tak mimochodem, já tu taky nejsem mimochodem. A opak toho „mimochodem“ pro mě spadá do kategorie Bůh. To jsou slova jezuitského kněze Petra Vacíka. *Znamení neznámého* je kniha o cestě k Bohu, vyjádřeno slovy naší křesťanské tradice a v této mé tradici Ježíš řekl: „*Já jsem cesta, pravda a život*“. Bůh je tedy v cestě stát se co nejlepší verzí sama sebe. Bůh je v poznání, jaká krása a hloubka se skrývá uvnitř lidí, když se otevřeme bez soudu a hodnocení. Bůh je v plném pohroužení se do naší každodennosti se zachováním si zdravého odstupů, vyjádřeného pochybnostmi ke každému principu, jenž se nám zdá pravdivější než tato každodennost. Bůh je v poznání, že přestanu-li věci chápat jako „moje“ a přestanu-li si je přivlastňovat, tak přijdu na to, že moje je vlastně všechno a že nic nepotřebuji. Bůh je v probouzení se k jednotě. Bůh je v tom, v čem jsme plně přítomni, a když o tom hovoříme, tak nám září oči. Bůh je v objevení poezie a mystiky Země, které jsou řešením ekologické a klimatické krize. Bůh je láska v srdci každé skutečnosti. Tohle jsem vyčetl z rozhovorů s již zmíněným Petrem Vacíkem, dále pak s terapeutem a básníkem Adamem Borzičem, ekopoutníkem Jiřím Zemánkem, filosofkou Alicí Koubovou, opatem zen-buddhistického kláštera Jiřím Hazlbauerem a karmelitánkou Denisou Červenkovou, s kterými rozmlouvali Jan Němec a Petr Vizina. Na závěr ještě jednou SJ Petr Vacík a jeho povzdechnutí: *Často je však slyšet: „On řekl: Já jsem pravda, a když jsme s Ježíšem, tak jen my máme pravdu a ostatní - plyne z toho logicky –*

pravdu nemají, protože Ježíš je pravda, takže Buddha pravdu nemá.“ Je to perverzní, ale děje se to, slyšel jsem to stokrát, a člověka to omrzí, víc než omrzí.

Honza V.

Gustovo okénko

Na žádost farníků zveřejňuji přání o. Michalovi k narozeninám...

Bez auta je kněz jako bez nohou.
A právě teď snad peníze pomohou.
Oprava auta bývá někdy drahá,
účty šly nahoru, jsou jako Praha.
Snad náš dárek bude malou náplastí,
ať auto slouží a nechrástí.
...původně jsem chtěl přát více biblicky:
Dříve si apoštolové z opánků setřásali prach,
dnes kněze zradí zaprášené auto..a v srdci strach.
Apoštolové prach vysypali a šli hned dál,
kněz musí prachy nasypat, jinak doapoštoval.
Starý, nový i nejnovější zákon zní:
Kdo nemaže, ten nejedzí.

A.D.

Malé poutníkovo ohlédnutí

za intronizací (slavnostním ustanovením do funkce s povinnostmi a právy) arcibiskupa pražského a primase českého a velkopřevora České magistrální delegace Řádu Božího hrobu Mons. Jana Graubnera v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na svatovojtěšský stolec dne 2. 7. 2022.

Takovou slávu katedrála zřejmě nezažila od slavení 700. výročí narození Karla IV. - "Otce vlasti" - českého krále a císaře Svaté říše římské v r. 1616, kdy se sice nezúčastnilo tolik vysokých církevních představitelů, zato byl navíc přítomen pražský diplomatický sbor a zástupci nejvýznamnějších evropských šlechtických rodů.

Eucharistická slavnost byla velmi pečlivě přenášena ČT2 včetně kultivovaného doprovodného komentáře, také v tisku se objevily velmi kvalitní články, tedy každý, koho tato událost zajímala, se s jejím průběhem mohl v dostatečné míře obeznámit. Dále něco málo z poutníkových postřehů. Slavnost byla precizně organizačně zajištěna, každému poutníkovi byl mj. připraven doprovodný text - vysoké kvality, aby se každý mohl aktivně bohoslužby účastnit. Průběh byl klidný a nesl se ve velmi příjemném slavnostním duchu. (jediné, co snad chybělo, byla "nepřítomnost varhaníka a regenschori katedrály sv. Petra a Pavla v Brně :-)). Milé bylo také rozmnožení Svatovítského pokladu J. Em. Stanislawem kardinálem Dziwiszem, emeritním arcibiskupem krakovským a dlouholetým osobním sekretářem svatého papeže Jana Pavla II., věnováním svatých ostatků katedrále.

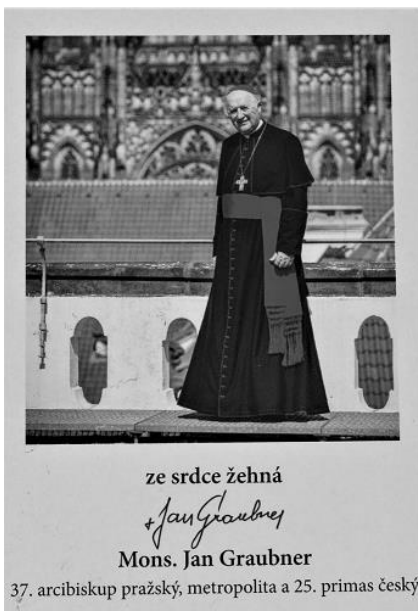
Dopolední příprava sálu katedrály na bohoslužbu

Společná modlitba za arcidiecézi

Tak jak bylo předem na www.apha.cz avizováno, všichni poutníci byli rovněž zváni v 18 hodin téhož dne ke společné modlitbě s novým arcibiskupem za arcidiecézi u mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, čehož někteří poutníci také využili. Vedle mne z jedné strany stál Hayato Okamura - poslanec PS ČR a z druhé prof. J. Royt ("byl jsem v dobré společnosti":-)). Důstojný průběh modlitby se pokusil narušit starší, zřejmě duševně nemocný muž, ovšem bez výraznějšího efektu.

Ti z farníků, kteří neměli možnost se osobně zúčastnit uvedené slavnosti v Praze, se mohli záhy osobně setkat s primasem českým na mši svaté u příležitosti závěru oslav 200. výročí G. J. Mendela 24. 7. 2022 v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně a byl jim, podobně jako v Praze k dispozici kvalitně připravený doprovodný text, a dokonce mohli i s novým primasem českým krátce pohovořit, čehož někteří farníci také využili.

Doprovodné texty z obou akcí jsou pro případné zájemce částečně v tištěné a plně v elektronické podobě (CD-ROM) k zapůjčení ve farní knihovně.

J.M.

Naším dětem

Milé děti, milí čtenáři,

začal nový školní rok a my zase denně brzy vstáváme a připravujeme si svou tašku, aktovku, batoh či kabelku, abychom vyrazili do světa za svými povinnostmi. V tomhle svém zavazadle máme knížky, sešity, učebnice, někdo starší možná i notebook. Většinou tam máme nějaké pozdrů nebo aspoň pár propisek. Holky, slečny, dámy si tam jistě přibalí zásobu kosmetiky, kluci a pánové třeba alespoň nějakou vůni. Menší holky a kluci si možná vezmou nějakou hračku, starší zase mobily, peně-

ženky a klíče. Všichni si asi zabalíme i nějakou svačinku a pití. Je toho celá řada, co denně s sebou denně nosíme.

A když si pak to své zavazadlo naložíme na záda, na rameno, popadneme ho do ruky, může nám, i když je úplně plné, připadat, že nic neváží. A to tehdy, když nás čeká skvělý den, těšíme se na něco a jsme celí nedočkaví, až budeme moct vyrazit ze dveří. Jindy nám ale připadá, že naše taška váží víc, než balík minerálek nebo pytel brambor. A to tehdy, když nás čeká něco nepříjemného, těžkého, čeho se bojíme, na co se netěšíme. Možná náročný test či zkoušení, možná nepříjemný rozhovor s šéfem, kamarádem. Možná složitá rozhodování.

A v těchto chvílích si máme uvědomovat, že na nic z toho nejsme sami. Ani na to skvělé, ani na to těžké. Ať už se ráno chystáme na super den nebo na pěkně těžkou dřinu, vždycky bychom do příprav měli zahrnout i modlitbu. Náš Nebeský otec se za nás sice nenaučí letopočty ani za nás nevyhodí špatně pracujícího kolegu, ale bude s námi a nedopustí, aby se nám stalo něco zlého. Naučme se mu svěřovat své dny, své starosti i své radosti.

Přeji Vám všem zajímavý a úspěšný školní rok, abychom všichni měli dost sil na všechny těžké tašky a břemena a aby se nám dařilo ráno do tašky přibalit i modlitbu k našemu Pánu.

Terka

Kromě výstavy srdečně zveme na

BENEFIČNÍ KONCERT na podporu kostela sv. Jakuba, kde vystoupí

SIMA MAGUŠINOVÁ

6. 10. 2022 v 18:00

kostel Nanebevzetí Panny Marie (jezuité), Beethovenova ulice

P. Jan Pacner, farář u sv. Jakuba

Pořad bohoslužeb do začátku adventní doby

Říjen

2.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7:15	za zemřelé rodiče Pokorných, Bedřichovy, Jakoubkovy, bratra Milana a zetě Vlada
			8:30	za zemřelou maminku Marii Malkovskou
			10:00	za farní společenství
3.10.	Po		18:00	za Dagmar Vaníčkovou a dvoje rodiče
5.10.	St		18:00	na úmysl dárce
6.10.	Čt		7:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7.10.	Pá	<i>P. Maria Růžencová</i>	18:00	za skauty na poděkování za 50 let života s prosbou o Boží pomoc a dary Ducha Svatého
8.10.	So		7:00	na poděkování
9.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelého Jiřího Milara, rodiče a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
			10:00	za živou a zemřelou rodinu Kousalovu a Pernicovu
10.10.	Po		18:00	na poděkování a dary Ducha Svatého pro rodinu
12.10.	St		18:00	na poděkování za 20 let života s prosbou o Boží ochranu a požehnání
13.10.	Čt		7:00	za uzdravení a Boží požehnání pro celou rodinu
14.10.	Pá	<i>Výročí posvěcení kostela</i>	18:00	za rodiče Mířkovy a manželku Blanku za nemocné
15.10.	So		7:00	na poděkování
16.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7:15	za zemřelého manžela, oboje rodiče, za nemocnou sestru a celou rodinu
			8:30	za zemřelé rodiče, živou a zemřelou rodinu a na poděkování s prosbou o další pomoc
		Řečkovické posvícení	10:00	za farní společenství
17.10.	Po		18:00	za zemřelé rodiče Olířkovy a Peštovy a zemřelého manžela Dr. Pavla Peštu
19.10.	St		18:00	na úmysl dárce
20.10.	Čt		7:00	za seniory naší farnosti
21.10.	Pá		18:00	za zemřelého manžela, živé i zemřelé členy rodiny a uzdravení rodu za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
22.10.	So		7:00	za rodiče Šibralovy a živou rodinu
23.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
			8:30	za Boží ochranu a dary Ducha Svatého pro syna Petra a jeho rodinu
			10:00	za zemřelého manžela Jana, zemřelé rodiče, bratra a živou rodinu
24.10.	Po		18:00	na úmysly dárců
26.10.	St		18:00	na poděkování a za Boží požehnání pro celou rodinu
27.10.	Čt		7:00	za nenarozené děti, jejich rodiče a za zlepšení právní ochrany nenarozených dětí a jejich matek
28.10.	Pá	<i>sv. Šimon a Juda</i>	18:00	za rodinu Havlíkovu
29.10.	So		7:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
30.10.	Ne	31. neděle v mezidobí	7:15	na poděkování za dar života
			8:30	za farní společenství
			10:00	za živou a zemřelou rodinu Mikelovu a Tkadčičkovu
31.10.	Po		18:00	za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu a duše v očistci

Listopad

1.11.	Út	Slavnost všech svatých	18:00	na úmysl dárce
2.11.	St	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:00 18:00	na úmysl dárce za všechny zemřelé kněze, kteří působili v naší farnosti
3.11.	Čt	<i>Adorační den farnosti</i>	7:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4.11.	Pá		18:00	za dar obrácení pro bratra a jeho ženu a osvobození od zla za nemocné
5.11.	So		7:00	za manžela Vlastimila a živou rodinu Příbylovu
6.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za zemřelé rodiče a rodinu Zdražilovu za zemřelou rodinu Planičkovu
7.11.	Po		18:00	za zemřelé rodiny Fajkusovu, Horníčkovu a Hlouškovu a duše v očistci
9.11.	St	<i>Posv. lateránské baziliky</i>	18:00	za všechny duše, které potřebují uzdravení a obrácení k Boží lásce a duše v očistci
10.11.	Čt		7:00	za zemřelého tatínka a kmotru tetu Marii a strýce Radovana
11.11.	Pá		18:00	za zemřelého P. Stanislava Krátkého k nedožitým 100 narozeninám
12.11.	So		7:00	na úmysly dárců
13.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7:15 8:30 10:00	za živou a zemřelou rodinu za živou a zemřelou rodinu Konečnou a Ondráčkovu za farní společenství
14.11.	Po		18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého a za živou a zemřelou rodinu
16.11.	St		18:00	za katechetky naší farnosti
17.11.	Čt		7:00	za nenarozené děti, jejich rodiče a za oběti umělých potratů a eutanazie
18.11.	Pá		18:00	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu, Kroupovu a Burdovu
19.11.	So		7:00	za rodiče Zítkovy a syny Karla a Jindřicha a živou rodinu
20.11.	Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:15 8:30 10:00	za farní společenství za oboje rodiče, manžela, bratra a vnučku Lucinku a Boží požehnání pro celou rodinu za zemřelé rodiče a prarodiče, strýce Aloise a Františka
21.11.	Po		18:00	za zemřelé rodiče a sourozence rodiny Špačkovy a Zatloukalovy
23.11.	St		18:00	za zemřelé rodiče Havlíkovy
24.11.	Čt		7:00	za seniory naší farnosti
25.11.	Pá		18:00	za zemřelého manžela, jeho rodiče a bratra Viléma
26.11.	So		7:00	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
27.11.	Ne	1. adventní	7:15 8:30 10:00	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu za farní společenství za zemřelého manžela Jana, rodiče a prarodiče z obou stran a živou rodinu
28.11.	Po		18:00	za ministranty naší farnosti
29.11.	Út		6:30	za varhaníky naší farnosti
30.11.	St		18:00	na úmysl dárce

Srdečný dík za všechny příspěvky do tohoto čísla.

Přejeme požehnané podzimní dny a závěr církevního roku.

Vaše redakce